

අවසාන රෝස මල

පිපී ඇත!

රසික සුරියආරච්චි

මේ සිත සිසිරයේ අවසාන රෝස මල කොළ හැරීණු, කටු පිරුණු රෝස පළුරේ කොනක දුබල අතු රිකිල්ලක පිපී ඇත!

අවසාන රෝස මල පිපී ඇත!

ඒකාකාරිව ඔගේ ගෙවී යන පීචිවේ මීටට ගත් වැලි පොදකි. සඳුකාලික සතුට කිසි දිනෙක හිරු නොදුටු සිහිනයකි

මහලු හිරු අඳ සවස නොමැරුණ ද කම් නැති ය හෙට උදේ හිරු නැවත නොආව ද කම් නැති ය

උදාසීන ය, රළු ය, ගොළු ය හඳු බදා ගත් දුක සමග හිඳි ය සිත

ඒ සියලු ගැහැට මැද රෝස මල පිපී ඇත!

අවසාන රෝස මල පිපී ඇත!

තුසර බිඳු කෙඳිරිල්ල අතුළු ල සවනනට කොවුල් නඳ සිහිවේ ය වසන් උණුසුම සොයන විඩාබර සිත වෙනට සුසුම් වුව සරණකි ය

අවසාන රෝස මල පිපී ඇත!

මලක අරුත
ජයසේන කොඩිතුට්කු
 වත්තල- ශ්‍රී ලංකා

සුවඳ හමයි හරිම හැඩයි ගේ දොරකඩ පාන් දරම

පෙති හතරයි සුදුම සුදුයි වාමි බවේ උපමාවයි

මළුහිරු බැසගෙන යද්දී පරවී බිම වැටෙනවා සකර දහම් අනිස යැයි කියා දෙනව පාඩමක්

පරව ගියත් මල සුවඳින් හැසැ අඩු පරවුනාම සුවඳ හමන සමත් පිච්ච මල

යහ ගුණ පිරි අය මියැදුනාට පසු උන් ගේ හතිගුණ සුවඳ හමයි ලොව

ඩිබ්---

ආනන්ද ගුණතිලක

හොපර්ස් ක්‍රොයිං

ආද පටන් විසුමට ඔසි රටට වෙ ලා
ලිපි ලේඛන ලියා හදවත් චලිය ක ලා
ඉපදෙන මැරෙන ලෝ දුකමට චිකග වෙ ලා
තව වියකෙකුගෙ දිවි ගමනද නතර වෙ ලා

තොර බොරු වැඩ වලින් දුම දුම පලිප් පු
රග දෙන වචුන් ගැන නිතරම ඔරොප් පු
නිසි තැන් බලා පෑනෙන් බෙදු පරිප් පු
නිහඬයි ගරු මැතිදු හි බී කුරප් පු

මෙල්බන් වල මෙන්ම මුළු කැන්තරු දේ සේ
ලේඛක පිරිස ඔහු සමගිනි සහ වා සේ
හැඩි සහ නැති අයට චිකලෙස මද හා සේ
මිතුරෙකි පියෙහි - වම සෙනෙවේ නැත දෝ සේ

තම හිත දරන නිවැරදි අදහස මත් තේ
දිගටම ලියන්නයි ඔහු පෙරමුණ ගත් තේ
රිදෙනා අයට රිදුනා ඒකයි සත් තේ
නිවැරදි පාඩමයි අප හැම ගත යුත් තේ

වියතුන් අතලොස්ස අප අත හැර යත් න
යන වට වකෙන් වක දස දෙස හිස් වත් න
කැන්තරු සිතල සාහිත රස අවුලන් න
ඔහු වැඩ කලා ලේඛක රැල ගොඩ ගත් න

අඩුවෙන් ලියන අය දුටු වීට කරුණු කි යා
දිරිමත් කලා තව තව දේ ලියන හි යා
නවකයෝ දුටු තැනදී හරි සහ වැරදි සො යා
පහද දුන්නු හැටි මතකයි කරුණු කි යා

පර වෙයි හැම මලම සුවඳට හැඩට පිපී
ඒ ලෝ දහම් නිරතුරු මගෙ මනස සිපී
පලයක් නොමැත වැලපී දැන් පොලොවෙ හැපී
ඒ උතුමන්ට හිවනේ සුව පහමු අපී

03/09/2017

අතුල විජේවික්‍රම

පියවරන්ගේ දිනය සමරන්න මඩමට පුතා එනවා තැනි හෝගත් අරගෙන වරේ අය බලයි එහෙ මෙහෙන් එබිකම්කර රජෙක් ආවා වගේ දැනුනා මට අද

බැඳුන් බෝලද සරුව පින්තල හැමතැන මමත් ඇඳලා කරලා හොඳම ඇඳමෙන් අද ඩිකාන්තට ජයයි වගෙඩි කියා පුතු කිවම නිතාවී මමත් හිටියා මුතුන් නොකියම

හඳිසියෙන් ඇවිත් පුතු කලබලෙන් වීරසකින් කරා විද්දත් කෙලින් කෙටි වදන් දෙන තුනෙන් හිත හැස්සිලා ගියත් වගේ පොඩි නුහුරකින් මට මහමෙරන් පුනේ තනිකමට ඔය වැකින්

ගියත් යන්නම් කියා පුතා මා සමුගෙන බලාපිටියා ඇත නොපෙනෙනා තුරුවම එදත් මගෙ පුතා පාසැල් ඇරල ලා මම බලා හිටියේ මේ වගේ තමයි හැමදින

